

Warszawa, dn. 24.05.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 17/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak**

Członkowie: **SGSŁ Jerzy Solarski /ref./**
 SGSŁ Waldemar Żurek

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionego Kol. [...] [...] syna [...] [...]**, na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 24.10.2022 r., sygn. akt OSŁ [...] /22, **mocą którego uznano obwinionego winnym tego, że:**

w dniu 09 listopada 2021 r. posiadając upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego nie dokonał wpisu do książki ewidencji myśliwych na polowaniu indywidualnym i wykonywał polowanie w obwodzie łowieckim [...], gdzie dokonał pozyskania dzika o wadze ok. 80 kg. Ponadto w tym samym miejscu i czasie nie uzyskał zgody i nie powiadomił o wykonywaniu polowania polującego w tym łowisku kol. [...] [...] jak również nie dokonał wpisu do książki ewidencji myśliwych na polowaniu indywidualnym ilości i gatunku pozyskanej zwierzyny jak również ilości oddanych strzałów,

- to jest o przewinienie łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt 1 i 3, art. 42b ust. 1 i 1 c Ustawy z dnia 13.10.1995r Prawo Łowieckie w zw. z § 24 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz oraz pkt. 2 Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej;

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną 1 /jednego/ roku zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia oraz 2 /dwa/ lata zakazu pełnienia funkcji w Kole i Zrzeszeniu oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 70,00 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k i:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie
2. obciąża obwinionego kosztami postępowania odwoławczego

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jerzy Solarski
/-/ Waldemar Żurek

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 24 października 2022 r. Okręgowy Sąd Łowiecki [...] (dalej: „OSŁ”/„Sąd I instancji”), po rozpoznaniu sprawy [...] [...] obwinionego o to, że w dniu 9 listopada 2021 r. posiadając upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego nie dokonał wpisu do książki ewidencji myśliwych na polowaniu indywidualnym i wykonywał polowanie w obwodzie łowieckim [...], gdzie dokonał pozyskania dzika o wadze ok. 80 kg; ponadto w tym samym miejscu i czasie nie uzyskał zgody i nie powiadomił o wykonywaniu polowania indywidualnego polującego w tym łowisku kol. [...] [...], jak również nie dokonał wpisu do książki ewidencji myśliwych na polowaniu indywidualnym ilości i gatunku zwierzyny pozyskanej oraz ilości oddanych strzałów, tj. o czyn z art. 35b ust. 1 pkt 1 i 3, art. 42b ust.1 i 1c ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (obecnie: Dz. U. z 2018 r., poz. 2033 ze zm., dalej: „Prawo łowieckie”), w zw. z § 24 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz oraz pkt 2 Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej, orzekł następująco:

1. uznał obwinionego [...] [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego naruszającego przepis art. 35b ust. 1 pkt 1 i 3, art. 42b ust.1 i 1c ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawa łowieckiego w zw. z § 24 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz oraz pkt 2 Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej i za to, na podstawie art. 35c ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa łowieckiego, wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą jednego roku zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia oraz dwa lata zakazu pełnienia funkcji w Kole i Zrzeszeniu;

2. na podstawie § 71 ust. 2 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ (dalej: „Regulamin”), zobowiązał obwinionego [...] [...] do zwrotu kosztów sądowych w kwocie 70,00 zł.

W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że Obwiniony dopuścił się czynu opisanego we wniosku oskarżycielskim stanowiącego przewinienie łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt 1 i 3, art. 42b ust.1 i 1c Prawa łowieckiego w zw. z § 24 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz oraz pkt 2 Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej. OSŁ uznał, że Obwiniony, jako wieloletni członek PZŁ, powinien polować z należyтым przestrzeganiem prawa, zasad bezpieczeństwa, rozważą i opanowaniem na polowaniu. Natomiast naruszając powyższe wymagania oraz zasady bezpieczeństwa na polowaniu popełnił czyn, który cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Mając jednak na uwadze dotychczasową niekaralność oraz ustabilizowany tryb życia uznał, że adekwatną w tym przypadku będzie orzeczona kara, która czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Nadto spełni swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, a swój cel wychowawczy osiągnie poprzez kształtowanie postawy Obwinionego wobec popełnionego czynu.

W odwołaniu od tego orzeczenia Obwiniony zakwestionował ustalenia faktyczne w części dotyczącej braku wpisu do książki ewidencji myśliwych na polowaniu indywidualnym twierdząc, że logował się do aplikacji EKEP w celu zapisu na polowanie. Z niewiadomych jednak przyczyn uczynił to nieskutecznie i nieświadom tego faktu wykonywał polowanie, strzelając dzika. W sprawie tej prowadzone było postępowanie przez prokuraturę o kłusownictwo, ale prawomocnie zostało umorzone. W tych okolicznościach Obwiniony wniósł o uniewinnienie a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku, sformułował wniosek o „znaczne złagodzenie kary zwłaszcza co do orzeczonego 1 roku zawieszenia w prawach członka”. Podniósł, że nie rozważano zupełnie, jaki stworzył stopień zagrożenia, skoro stał w takim miejscu, że każdy inny myśliwy, który chciał wjechać na to łowisko, nie mógłby go nie zauważyć ze względu na stojący przy drodze samochód.

Obecny na rozprawie przed Głównym Sądem Łowieckim Główny Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

odwołanie jest nieuzasadnione.

Odwołanie w pierwszej kolejności podważa ustalenia faktyczne i naprowadza, że Obwiniony dokonywał wpisu w EKEP, jednakże czynność ta, z niewiadomych powodów,

okazała się nieskuteczna. Takiej treści zarzut w rzeczywistości potwierdza ustalenia faktyczne Sądu I instancji polegające na tym, że polowanie wykonywane przez Obwinionego w dniu 9 listopada 2021 r. na terenie obwodu [...], odbyło się bez wpisu do książki ewidencji myśliwych na polowaniu indywidualnym. Dowody w postaci zeznań przesłuchanych na rozprawie świadków a nadto dowód z wydruku z ewidencji, jak również wyjaśnienia złożone przez Obwinionego w dochodzeniu dyscyplinarnym, jednoznacznie potwierdzają brak wpisu i polowanie w takich warunkach. Pozostałe ustalenia, a to wykonywanie przez Obwinionego polowania w łowisku, w którym wpisany był już inny myśliwy, bez zgody tego myśliwego oraz strzelenie na tym polowaniu dzika, nie są kwestionowane. Zatem ustalony przez OSŁ stan faktyczny jest prawidłowy i ma pełne oparcie w materiale dowodowym.

Wykonywanie polowania indywidualnego bez wpisu do ewidencji i do tego w terenie, w którym wpisany jest już inny myśliwy, bez zgody tego myśliwego, wyczerpuje znamiona przewinienia łowieckiego szczegółowo opisanego w zaskarżonym orzeczeniu. Czyn ten nie stanowi natomiast kłusownictwa, gdyż Obwiniony miał upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego na dziki, dlatego postępowanie o kłusownictwo zostało przez organy ścigania umorzone. Okoliczność ta (umorzenie postępowania o kłusownictwo) pozostaje jednak bez wpływu na ustalenia faktyczne w postępowaniu dyscyplinarnym i uznanie Obwinionego winnym zarzucanego przewinienia łowieckiego.

W zakresie wymiaru kary odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż orzeczona kara zasadnicza jednego roku zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia, jak również kara dodatkowa zakazu pełnienia funkcji w kole i Zrzeszeniu na okres w dwóch lat, nie jest nadmierna. Wskazać należy, że wymierzając te kary OSŁ miał na uwadze zarówno okoliczności przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść Obwinionego. Do pierwszych zasadnie zaliczył dotychczasową niekaralność. Natomiast trafnie uznał, że w okolicznościach popełnionego przewinienia, wieloletnia przynależność do PZŁ przemawia na niekorzyść Obwinionego. Na pełną aprobatę zasługuje bowiem stwierdzenie, że wykonywanie polowania bez wpisu do ewidencji i to w łowisku zajęтым przez innego myśliwego, godzi w podstawowe zasady bezpieczeństwa obowiązujące na polowaniu indywidualnym. Zauważyć należy, że polowanie w listopadzie, około godziny 19,00, to polowanie w porze nocnej. W takich warunkach względy bezpieczeństwa muszą być traktowane priorytetowo. Wpis do obowiązującej w kole ewidencji ze wskazaniem miejsca i godziny rozpoczęcia polowania, stwarza gwarancję bezpiecznego wykonywania polowania. Ewidencja, w tym przypadku EKEP, jest dostępna dla innych polujących i pozwala uniknąć sytuacji, w której jednocześnie w tym samym terenie i o tej samej porze poluje więcej, niż jeden myśliwy. Obwiniony,

wieloletni myśliwy, zlekceważył tę podstawową zasadę, dlatego orzeczona kara w żadnym wypadku nie może być uznana za niewspółmierną.

Mając powyższe na uwadze Główny Sąd Łowiecki, na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jerzy Solarski
/-/ Waldemar Żurek